

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejeman ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 1.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poloncih“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 " " " " 2 "
5 " " " " 3 "
Za vsake č. ke po prostoru.

SOČA

Posamezno številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Casserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepromočnim se naročnina kniže, ako se oglase pri opravištvu.

Deželni zbor goriški

Tretja seja bila je v torek o 5. uri popoldne. Navzoči so bili vsi poslanci razen g. Matije Jonka, ki je svojo odsotnost opravičil s pismom do deželnega glavarja. Poslanec razdelil so je litografovani proračun deželnega zaloga za leto 1887 in tiskano poročilo o delovanju deželnega odbora od zadnjega zasedanja do zdaj v italijanskem jeziku. Slovensko poročilo je baje tudi že končano in se razdeli te dni med poslance. Prebere se najprej zapisnik prejšnje seje v slovenskem in potem v italijanskem jeziku, ki se potrjuje brez ugovora. Deželni glavar naznanil novo došlo peticije, med katerimi jih je več iz okrajnega glavarstva gradiškega, da bi dežela sodelovala pri mostu, ki ga nameravajo gospodje Ritterji čez Sočo iz Podgore v Stračice, kateri naj bi se valod tega odprli javnemu prometu. Pravijo, da most bi stal, ako bi služil samo za privatno Ritterjevo rabo, blizu 30.000 gld.; a okolo 60.000 gld., ako bi imel služiti javnemu prometu, ker v tem slučaju bi moral biti širši in bi bile potrebne v Podgori še druge priprave, da bi prišel v zvezo z državno cesto. Poslanec g. Andrej Kocijandić stavi predlog, naj se promeni deželna postava za varstvo kmetijstvu koristnih tihov s dne 10. aprila 1870 št. 37 zakonika in ukaznika za avstrijsko-ilirsko Primorje v tem smislu, da bi se izbrisala kos in škvočec iz priloge C in preložila v prilogo B rešene postave, to je da bi se smela loviti in mrtva prodajati. Predlog se je postavno podpiral in sprejela se je tudi nujnost gledé njega, tako da g. poslanec ga je mogel že v tej seji utemeljevati in pripraviti v obravnavo pravnemu odseku.

Za tem je prešla zbornica na dnevni red in je volila odsek 7 udov, ki naj bi pretresoval nasvet deželnega odbora o napravi deželne norišnice in deželno bolnišnice. V odsek so voljeni: dr. vitez Pajer (nacionalnik), dr. Abram, Iv. Gasser, dr. Gregorčič, dr. Manrovič, dr. Nikolaj Tonkli, dr. Verzeznassi. Slovenski poslanci želeli so tudi dr. Rojca, a ni se udal. Sprejmejo se v drugem in tretjem branji načrti postav za razdelitev občinskih zemljišč v Ugarci, v Selu pri Komnu in v Šempasu, o katerih je poročal v

imeni deželnega odbora dr. Abram. Tako se je potrdil tudi načrt postave zastran razdelitve občinskih zemljišč v vaseh: Zarčina, Zapotok, Velendol, Sviniki in Mišček, o katerem je poročal dr. vit. Tonkli. Isti poslanec poročal je v imenu deželnega odbora, da prešviti cesar ni potrdil onega dostavka k § 61. občinskega reda, ki ga je bil sklenil deželni zbor v lanskem zasedanju, ter predlaga drug dodatek, kateremu je visoka vlada obečala svojo podporo v namen, da doseže najvišje potrjenje. Zbor sprejme v drugem in tretjem branji nov dostavek, ki se glasi: „Kadar ne zboruje deželni zbor, pooblaščen je deželni odbor dovoljevati razdelitve občinskih zemljišč in prositi dotične cesarske potrebe“. Po nasvetu dr. Abrama v imenu deželnega odbora sprejme se oglašano tudi v zadnjem branji načrt postave, s katero se dovoljuje davkarskima občinama Bilje in Orehovlje, da smeta ločiti se od sedanje županije Sovodnješke ter ustanoviti se skupaj kot ona županija s imenom „županija Bilje“, med tem ko ostale davkarske občine Sovodnje, Gabrije, Peč, Rubije in Vrtoče ostanejo še dalje združene v županijo Sovodnješke z županijskim sedežem v Sovodnjah. Nazadnje utemeljuje poslanec Kocijandić uže prej omenjeni predlog, ki se izroči v pretresovanje in poročanje pravnemu odseku. Ob 6. uri sklenil je deželni glavar sejo.

Četrta seja bo danes v petek o 5. uri popoldne s naslednjim dnevnim redom: 1. poročilo finančnega odseka o računu gozdorejskega zaloga za leto 1885; 2. o proračunu istega zaloga za leto 1887; 3. poročilo deželnega odbora o predplačni podpori Romanski občini za popravo jezov; 4. predlog deželnega odbora o postavi, po kateri se zavaruje povrnitev pošnja goriškega mesta v znesku 550.000 gld.; 5. načrt postave zastran razdelitve občinskih zemljišč Reuških; 6. predlog dež. odbora zastran pošiljanja maloprdežev v ljubljansko poslino delavnico.

Dva važna predloga

prideta v razpravo v letošnjem ali v bodočem zasedanju deželnega zbora goriškega. Prvi zadeva norišnico

in bolnišnico za deželo goriško in je bil obravnavan predložen v drugi letošnji seji ter se je tudi izvolil že poseben odsek, ki bo o tem poročal. Drugi se ima še le prineseti v deželni zbor in zadeva kanalizacijo tržiškega polja (Agro Monfalconese), t. j. ravnine od Zagraja do morja med Krasom in Sočo. Ta dva predloga sta prevelike važnosti za vsa dežela; zato je vredno in potrebno, da se natančno in počasno pretresota na vse strani, kajti nasledki dobroga ali slabega sklepa v teh ozirih ne bodo trpeli le kako leto, ampak se bodo kazali akor več stoletij. Ne prisojamo si modrosti, da bi mogli temeljito in vsestransko s malimi besedami opisati pomen teh predlogov, ker v to se zahteva sodelovanje mnogih sprotih in za blaginjo dežele v resnici unesih močij; a tudi popolnoma molčati ne moremo, ko se spravljajo naši zastopniki na reševanje tako važnih zadev.

Da so zahteva v zdravstvenem oziru v naši deželi vedno večje, vé najbolje deželni odbor, ki skoro dan za dnem dobiva prošnje iz raznih krajev dežele, da bi sprejel v norišnico na deželno stroške bolnike, katerih občine in posamezne družine ne morejo doma oskrbovati. Število norcev, blasnih, besnih, izstradanih in enake baše ljudij množi se od leta do leta tako ogromno, da nikako ni mogoče sadostovati vsem potrebam v tem oziru s dosedanjimi zdravstvenimi zavodi. Radi pomanjkanja prostorov v goriški norišnici, katero oskrbujejo vsmiljeni bratje, ostati mora premnogo norih v domači občini, kjer usrkuj. jo pogosto velike nesreče na življenju, premoženju in varnosti svojih sosedov. In še o tistih, ki so v norišnici, pripoveduje se, da nimajo takega varstva, nadzora in potrežbe, kakršno potrebujejo. Deželnemu zboru je sveta dolžnost, da se prepriča, ali in v koliki meri so take potrežbe opravljene, ter da poskrbi, da se temeljito pomore onim, ki so že v norišnici, kakor tudi onim, ki so še po deželi. Gledé prva storil se je važen korak s tem, da se odpravile vse ženske nore (in sifilitične bolnice) iz bolnišnice vsmiljenih bratov ter preneale v žensko bolnišnico na Dunajski ali Novi cesti.

Tudi gledé navadnih bolnikov ima dežela veliko večjo potrebo nego jo more pokriti z dosedanjima bol-

LISTEK.

Zadnje počitnice.

Star rokopis, ki mi je prišel nedavno v roke, obtega gniljivo povest, ki bo gotovo marsikomu všeč. Zato sem jo nekoliko predelala ter jo podajem kot kratkočasno berilo cenjenim čitateljem pričujočega lista.

Nedaj čez toliko let, pravi pisateljica onih vrstic, spomnila sem se zadnjih in žalostnih svojih počitnic leta 18.. Napravila sem se tistega leta na svoj dom k ljubim roditeljem, bratom in sestram. Mati so iskreno želeli, da bi bila nuna. Zakaj so gojili te misli, nisem vedela; oče so mi bili imovit mož, slišala sem, da so imeli celo gotovega denara sto tisoč. Jaz sem bila najbolj rasposajeno dete, bila sem prvorojenka; kar sem si utepla v glavo, to je moralo biti. Mati so trdili, da ne bom mogla živeti med svetom, v samostanu, so rekli, ukrotijo te brez dvojbe. In res, dali so me v bližnje mesto k šolskim sestram. Vsako leto sem pa smela priti domov na počitnice. Mati so bili uverjeni, da sem se nekoliko poudeljala; a oče, dekle in hlapec in tudi sosede so trdili, da tako huda in drzna nisem bila nikoli prej. Zvali so me Mileno; jaz ne vem, kako so mogli zvati me tako milo; oče so rekli, da, ako bi mogli, bi me prekrstili, tako huda sem bila. Zato so bili primorani, ločiti me od doma od drugih malih mojih sester in bratov.

Torej zadnje leto je bilo in dovršila sem svoje učenje z odliko; moje učiteljice so vedno tidile, da sem jako nadarjena, duhovito dekle, samo da sem raztresena in lahkomišljena. Najbolj jezilo je moje učiteljice, da sem govorila materni jezik; one so

vedno med sabo nemikutarile. Ko je bila le par let v zavodu kmečka deklica, pisala je domov svojim roditeljem nemška pisma, da so morali iskati tolnača, ki je raztolmačil, kaj je hčerka pisala. A moj oče je bil narodnjak z vso dušo in taka je bila njegova hčerka. Zato pa so gojile proti meni neko mrznjo, za katero se pa jaz še zmenila nisem. Bližal se je dan, ko odričem proti domu. Pred ta dan me je poklicala častita predstojnica v svojo sobo in me prijazno uprašala, pridem li še v samostan. „Da“, odgovorim ji na kratko, „ako se niso mati premislili in ako še želé, da naj ostanem v samostanu“. Poslovila sem se in odšla.

Drugo jutro so me spremili na postajo. V železniškem vozu vznemirovale so me čudne misli. Torej zadnje leto grem domov; v zadnje se bom poslavljala od svojih dragih, od svoje domovine. Saj mati tako želé; pravili so mi večkrat, da za me bo najboljši v samostanu. Oni so ljubili Romano, mojo drugo sestro, in njo so si odločili za dom. „Da“, da, teta Jana Jarnova me bolj ljubi nego mati“, mislila sem si in srce me je za trepotek zabolelo; a bilo je hitro boljše, ker sem se pripeljala na postajo, kjer so me čakali moji dragi in vsprejemli me z velikim veseljem. Srce mi je v prvih nemirno bilo; prav čutila sem, kako mi silno utripuje, ko sem zagledala po desetih mesecih svoje druge in sicer zdrave. S postaje peljali smo se proti rojstni hiši, kjer sem zagledala beli dan, kjer mi je zibka tekla. O zlatagleta detinska letal! Koliko sladkih občutkov je čutilo srce moje, ne morem izreči. A sedaj bila sem že skoro dvajsetletno dekle in prve cvetice bile so za mano. Brez števila vprašanj stivali so mi moji dragi, kakor da bi me ne bili videli že oseh deset let.

Ko smo stopili čez domači prag, takle sem v

sobo k teti Jani; a v moje največje začudenje ni je bilo več. „Kaj je teta Jana Jarnova umrla, mama?“ vzkliknem začudena. „Zakaj mi niste nič pisali? vendar bi jo bila rada še enkrat videla.“ „Kaj hočeš, da bi ti bili pisali; saj si jo že velikokrat gledala in vedela tudi, da je stara kot skala. Tak človek je že nadležen sebi in drugim ljudem. Dneve ali jutro se mora uleči v grob. Srečna je teta Jana, da je tam, da bi bili le mi tako srečni.“ Tako so mi govorili mati z nekako lahkoto, kakor da bi jim ne bilo življenje prav nič. Saj meni se je zdelo, da so mati srečni in da se z očetom ljubita; saj v naši hiši je vladal vedno mir, kolikor sem se jaz spominjala. Govorili so tako čudno, kot bi bili pozabili na nas, ki so nas imeli precejšnjo število; zdelo se mi je, da bi se hoteli rajši danes ločiti od življenja nego jutre. „To je vsakdanja prikažen“, pristavili so, „prav nič posebnega ni; pregovor pravi: „onega v jano, drugega v slamo.“ Meus je pa pri teh besedah močno srce zabolelo, dasi nisem mogla raztolmačiti, kaj vendar mislijo naša mama v temi besedah. Oni, ki so bili vedno tako občutljivi, so mi pa danes pravili vse to brez solze in s tako trdo besedo. Sum se me je lotil in mučiti me je jela misel, da mati niso srečni; domislila sem se, da so bili veliko krát zamišljeni. A bala sem se vprašati jih, dasi sem bila že dvajsetletno dekle; danes je bila mati slabé volje, morebiti jo je kdo razjezil.

Misliti pa tudi nisem smela, da teta Jane Jarnove ni več med živimi; ona je bila stara tetu v hiši. Pravili so mi, da je bila mlado, lepo dekle, č svojem času nevesta bogatemu plemenitemu mladeniču. Nekoliko mesecev pred poroko moral je iti v vojsko in prva krogla zadela ga je smrtno. Teta se je pa zarotila, da ostané vedno devica; torej ostala je v

stanjeveci trpela je poprava (večinom malarija) nad leto. V tem letu se je pa popravljalo nič manje nego v štirih cerkveh. Podtarnci so sviški svoj zvonik, ki se zdaj lepe vadijuje proti nebu. Sprednja (vhodna) strua vešika cerkve je od zunaj popolnoma prenovljena in popravljena, ali dovršena bo še le na pomlad, ker se je dele zdaj ustavilo. Nad vhodna vrata v zid pride kip neosadeževane M. D. s kararskega marmorja, ki bo stal nad 1000 gl. Pri sv. Antonu pod Krcanjevico popravila so je prednja strua in vhodna vrata ter vsa notranja cerkev. Na stropu in ob velikem altariju kinde primerna slikarija božji hram. Nad glavnimi vrati od zunaj postavil se je v zid oni kip sv. Antona Padovanskega, ki je bil nekdanj nad vedujakom na Trgu sv. Antona, posreje pa dalje časa pred mestno deško šolo v nekdanjem Edlignovem posestvu. Pri sv. Ivanu dopolnila se je letos oprava notranjih sten in stropa s prav lepimi slikami, da se sdi cerkev skoro nova. Oni kip sv. Janeza Neposlušana, ki je bil nekdanj na mostu na Kornji, prenesel se je višje na cesto, ki vede proti pokoplišču, na nov mali most, ki se je sezidal čez Korenj.

V Kosani ustanovilo se je „Realno društvo“. Do zdaj šteje uže kakih 50 članov; lep začetek. V nedeljo 19. t. m. popoldne bude občni zbor, pri katerem se bo volil stalni odbor. Z ustanovitvijo tega društva naredil se je za Brda sopen lep korak; le poguma in vstrajnosti je treba; vseh ne izostane!

Primerna božičnica. Ni ga skoro primernejšega božičnega darila nego je lepa in natančna žopna ura. Traje ves človeški vek, ima vedno svojo vrednost in združuje korist z lepoto. Na najimenitnejših razstavah vsega sveta so bile s prvimi nagradami odlikovane in niti vajo svetovno slavo ure remontoarke Conkling akcijske družbe v Birminghamu, čegar oglaševalno danes na zadnji strani in na kateri posebno opozarjamo svoje bralce. Kdor bi si kaj naročil, naj v naročilo pové, da je iz našega časopisa razvidel oglaševalno prav bi bilo, ko bi nam pozneje tudi kdo poročal, kako je z uro zadovoljen.

„Cerkvene pesmi“ nabrane med slovenskim narodom, izdelo in založilo Cecilijansko društvo za goriško nadškofijo, zvezek I. in II. po 55 kr., oba zvezka skupaj 1 gl., po pošti 5 kr. več, se dobé pri M. Coppagu bukvarja v Gorici in v katoliški bukvarni v Ljubljani. Društvenikom razpošilja se knjiga s prošnjo, da bi poslali letnino denarničarju č. g. Jož. Godniču, kaplanu v Solkanu, drugače ne dobijo k letu ničesa.

VAŽNO ZA VSACEGA

Akcijako društvo „Conkling Manufacturing Company“ v Birminghamu na Angleškem razpošilja valed znanega znamenja poštarine za pošiljave v inozemstvo tudi posamične šepne ure remontoarke, ki imajo po vsem svetu dobro ime, in sicer kamorkoli v Evropi poštarine in carine prosto po naznačenih cenah naravnost v hišo, ne da bi naročnik s tem imel kakšne stisko. Mi izdelujemo kot posebnost (specijaliteti) samo ure remontoarke, ki se navijajo pri držali brez ključa. Navijanje brez ključa je pri urah najpraktičnejša in najimunitna iznajdba našega veka. Ne da bi bilo še treba ključa iskati navije se ura s tem, da se držalo obrača. Pokrova torej ni treba odpirati, ko se se ne zapraši, olje ne izpuhti, zmet se ne more zlomiti in za popraviljanje take ure ne potrebuje niti desetega dela kakor pri urah stare sestave, ki se je že preživeli.

NAJBOLJŠA SREBRNA URA s sekundnim kazalcom, z močnim, lepo graviranim pokrovom in kristalnim steklom		Goldkronerjev
• z dvojnimi pokrovci		9.-
• z dvojnimi pokrovci		12.-
18 karatna zlata ura s ploščatim kristalnim steklom, gladkim pokrovom z monogramom, grbom ali z elegantno graviranim okrasom, za gospe		20.-
• večja za gospe		23.-
• z močnim dvojnimi pokrovci, s 13 rubini, izvrstna in trajna ura, manjša za gospe		30.-
• večja za gospe		35.-
• Royal-Chronograph z 1/4 sekundnim kazalcom, posebno močnim pokrovom krasno graviranim; izvrstnega dela (take ure prodajajo prekupci po 120 gl.)		50.-
• ista ura z dvojnimi zlatimi pokrovom (namesto odprtega urnika)		72.-
• Imperial-Calendar-Chronometer kaže mesece in dneve z 1/4 sekundnim kazalcom v sredi, ima 3 posebno močne zlate pokrove, najkrasnejša prvaška ura mej vsemi, ki se izdelujejo, katere prekupci ne prodajajo nikdar izpod 250 gold.		90.-

Postnine in carine prosto kamorkoli poslana. Monogrami, grbi i. t. d. stanejo z gold. posebe.

Angleške ure so priznane kot najboljše na svetu, ter kar se tiče natančnosti, dobrega dela in trajnosti imajo brez-pogojno prednost pred švicarskimi. Kdor jo naroči neposredno prihrani nad 50%, kajti prodajalci ne delajo sami nobenih ur, temveč dobivajo jih odtod in zahtevajo neprimeren visok dobiček. Mi ne delamo sleparskih reklam, saj ne ponujamo robe „na pol zastoj“ ali „izpod cene“, katero stane nas. Tega ne dela nihče. Temveč zanašamo se na razumno sodbo občinstva in na dobro znano pošteno ime naše firme, katero smo si pridobili z 22 letnim vestnim in skrbnim delovanjem. Mi izdelujemo samo najboljše srebro in jedino 18 karatno zlato, in so vse za razpošiljatev pripravljene ure regulovane, dobro v marokansko skrabico vložene in se lahko tekoj rabijo. Poroško pismo na 3 leta je priloženo in oskrbuje tudi vsako popravo, ako nam se ura poštnine prosta dopiše, v teku treh let brez plačn. Za garancijo skrbne in poštene postrežbe dajemo ure tudi na tremesečni poskus, t. j. kupec ima pravico v tem času, ako bi s kupljeno uro ne bil povsem in brez-pogojno zadovoljen, poslati nam uro nazaj, a mi mu povrnemo kupno ceno, ne da bi mu kaj odbili. Plačnje se lahko v vsakovrstnih bankovcih ali poštinih markah, ali pa se nam plačilo lahko nakáže po poštinih nakaznicah. Vsako naročilo, tudi najmanjše naročilo izvrši se z jednako skrbjo še istega dne in naročnik jo dobi v štirih dneh v roke.

Napis naredi:
CONKLING MANUFACTURING COMPANY,
55. Alma Str., BIRMINGHAM (ENGLAND.)
Pod ugodnimi pogoji vsprejemajo se agentje in komisijonarji.

Vredi Račtelja.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

Obilna in mnogovrstna zaloga
novimberških, galanterijskih, malih reči in igrač
na debelo in na drobno.

Meseca decembra božična razstava igrač in galanterijskega blaga (lepoti) Velika izbira lepoticij, sveč in svečnikov za božično drevo.

Posebnost:
VRTNA SEMENA
najodličnejših plemen.

Za bodočo pomladansko setev priporočam svoja slavno znana deteljna in travna semena.

Vredi Račtelja.

Rusko olje zoper protin

edino, mnogo tisočkrat sponeslo korenito sredstvo zoper protin, trganje, bolezen v križi, umrlo udo itd. itd. Nikdo ni se še varal v svojih nadah! Naj se ne opusti poskušanja. Vsakdo bo iznajditelju hvaležen! Cena 40 kr., 1 gl., 2 gl. Glavna zaloga v „Engel-Apotheke“ na Dunaji, I. Am Hof 6.; v Gorici pri J. Cristofoletti-ju, lekarji; v Trstu pri A. Praxmarer-ju, lekarji.

SAMO

v največji krojačnici in zalogi

GOTOVE OBLEKE

IGNACIJA STEINERJA

v Gorici

nahaja se vedno na poljubno izbiro izdelana obleka najnovejšega kroja za moše in za otroke od 8 let naprej po najnižjih cenah.

Posebnosti

v modnih stvarih za gospe, n. pr. Menčikof, Havelsak, Ulsterkoat, nepremočljivi plašči za dež, kožuhovine, gete, gomaše, toliko za lov, kolikor za sprehod in dom.

Novosti

toliko za gospe, kolikor za mladenke in dekleta v veliki in raznolični množini, z urzori iz prvih tovarov iz Pariza, z Dunaja in iz Berolina gledé Waterproof, Sacchetti, Dolmann, plaščev, kožuhovin, nepremočljivih halj iz gome, jop vseh barv in v raznih oblikah, in vse to v posebni sobi, ločeni od štacune, kjer je vse preskrbljeno za primerjanje.

Osrednja zaloga

izvirnih jop prof. J. Jaeger-ja po tovarskih cenah in odej po istem sistemu.

Bogata zaloga toliko zunanjih kolikor domačih rob za šivanje za meri.

Za častito duhovščino

zimski plašči, površne sukne, talari, hlače, jopiči, domača obleka v veliki izbiri.

HAIR-MILKON

(mleko, ki pomlaja lase) daje lasem prvotno barvo iz mladih let. — Nikoli ne poblede! — Popolno neškodljivo! — Velika steklenica stane 2 gl. — Prodajalci: J. Cristofoletti, dvorni lekar v Gorici. — Praxmarer, Prendini, lekarja v Trstu. — Ed. Mahr v Ljubljani. — Pellé v Celju. — Martins v Mariboru. — Rodinis v Pulji. — Tromba v Rovignu.

Želodčne bolezni
hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Isbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila. Večji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letničnimi besedami, ni drugaga ko prevarr, pogosto še škodljiva. Samo Jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne živce, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste. Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineškega rabarbara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvrjajočim iz nerodnega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gnjavu, riganju, zabasnanju, hemoroidalnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.
Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.
V TRSTU pri G. B. Bovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri G. Palisa.

Vojaska zlatanina.

Franz Kühmayer & Comp.

V Požunu. Pressburg.

Priporočajo svoje e. k. priv. bogate posrobrone in poslačeno blago z drata in potrebščinami za uniforme, ki imajo 25-35 odstotkov zlatne rude, ki so bile odlikovane na dunajski svetovni razstavi s dvema največjima odlikama in na razstavi v Budapešti s velikim častnim diplomom Edina tovarna v Avstro-Ogerskoj, ki izdeluje sama od začetka do konca. Ceniki brezplačno. Ponošena vojaska zlatanina in srebrnina odkupuje se po najpoštenjši ceni ali pa se zamenjuje z novo.

SCHNEIDER für Civil and Militär

M. POVERAJ

Sartoria al modello di Parigi.

IZDELUJE vsakovrstno obleko

EDINA

največja in najnovejša krojačnica

ZALOGA VSAKOVRSNEGA SUKNA

ter gotove obleke za gospe vsakega stana.

375 metra blaga iz mešane šar volne na eno obleko od 3 g. 50 k. naprej
cela obleka izvrstno izdelana po novi šegi od 9. — , naprej

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnižji ceni kroja in poštni ceni.

V Gorici, na Travniki, poleg kozarne.

(Hobina vode), orijes, talbo lepoticilo (ni barvilo), zboljano in masovno stekleno po gotovno skrušeno po prof. dr. Holly, dela teko naravno voljno, belo in polno ter odpravlja hlač, bradovnice in zagorelost na obrasi. Prodajalci: J. Cristofoletti, dvorni lekar v Gorici; Praxmarer, Prendini, lekarja v Trstu; Ed. Mahr v Ljubljani; Pellé v Celju; Martins v Mariboru; Rodinis v Pulji; Tromba v Rovignu.

Eau de Hébé